

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησία Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησία » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ἢ δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίχον λεπτὰ 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει τοῦ περὶ κυρώσεως τῆς μετα τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας συμβάσεως κλπ. Νόμου, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐκδοσις εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπὶ ποινῇ 100—500 καὶ ἐν ὑποτροπῇ 500—1000 δραχμῶν. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον θεωρεῖται ἀπηγορευμένη καὶ ἡ ἄνευ εἰσιτηρίων πληρωμὴ ναύλων ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.

Ἐπομένως οἱ κύριοι ἐπιβάται ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ εἰσιτήρια ἐκ τῶν Πρακτορείων· ἄλλως, δὲν θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ δι' οἰονδήποτε λόγον.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1880.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας)

Ἵστερινέ μου λογισμέ καὶ πῶς δὲν σ' εἶχα πρῶτα.

Ἐν ἀριθ. 3,592 τοῦ «Αἰῶνος» ἐδημοσιεύθη ἰδιατέρᾳ ἐκ Σύρου ἀλληλογραφία τῆ 11η μεσοῦντος χρονολογούμενη, πραγματευομένη δὲ περὶ τῆς μελλούσης νὰ συσταθῇ ἐν Σύρῳ Πανελληνίου ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας, ἣν ὑπὸ εὐγενῶν αἰσθημάτων κινούμενοι ἀμφότεροι, ὅτε κ. Δούμας καὶ ὁ κ. Σκουλούδης, ἀξιεπαίνως ἀνέλαβον νὰ συστήσωσι, καὶ περὶ ὧν, ὡς ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Αἰῶνος» ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Α κρυπτόμενος ἀναγράφει, δύο ἐν Σύρῳ συνέστησαν κόμματα, τὸ μὲν ὑπὲρ τοῦ κ. Δούμα, τὸ δὲ ὑπὲρ τοῦ κ. Σκουλούδη, μύθους γακτασιώδεις διεκτραγωδοῦντα.

Ὅσον ἀξιεπαίνως καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἡ μετριοφροσύνη τοῦ ἐκ Σύρου ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Αἰῶνος», μὴ θέλοντος, νὰ παραθέσῃ τὸ ἐκλαμπρὸν ὄνομά του εἰς τοιαύτας κρίσεις, τόσον καταφανὴς γίνεται ὁ Ἰησοῦτικὸς σκοπὸς τοῦ γράφοντος, πειρωμένου ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν ἀμερολήπτων κρίσεων του νὰ παραστήσῃ τὸν τε κ. Σκουλούδην καὶ τὸν κ. Δούμαν γὰ ἀυτὰ προσκόμματα ἀπαντῶντας ἀπέναντι τῶν Εὐρωπαϊῶν κεφαλαιούχων πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἐπιχείρησιν κεφαλαίων, τὸ δὲ πάντων χερίστον, ὅτι ἀμφότεροι παραμένουσιν ἐν Εὐρώπῃ ἄνευ ὀριστικῶν ἀποτελεσμάτων, παράτασιν προθεσμίων παρὰ τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας ἐξαίτουμένοι, καθόσον ἀμφότεροι δὲν ἔτυχον ὅσης φαν-

τάζοντα ὑποδοχῆς ἐκεῖ, προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεως ἀτμοπλοικῆς, πολλοὺς μὲν ἐχούσης κινδύνους, κέρδη δὲ οὐχὶ σταθερὰ καὶ μεγάλα, ἀλλὰ μικρὰ καὶ πάνυ ἀβέβαια. Μετὰ δὲ ταῦτα, δολιτηρίου ἀφθόνου χρῆσιν ποιούμενος ὁ μετριοφρων ἀνταποκριτὴς, καὶ τὴν πανελλήνιον ἐπιχείρησιν ἀποκαλῶν Ἑλληνογαλλικὴν ἢ Γαλλοελληνικὴν (αὐτὸ τοῦτο Γαλλικὴν) πειρᾶται νὰ ἀποδείξῃ ταύτην ἀνθελληνικὴν, οὐδαμῶς μέλλουσαν νὰ ὑπηρετήσῃ τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ αὐτὰ τὰ καθαρῶς Γαλλικά. Συμπεραίνει δὲ ὁ φιλοπατρις ἀγῆρ, ὅτι πρέπει νὰ εὐχόμεθα νὰ συνεννοηθῶσι καὶ συμπράξωσιν αἱ δύο ομάδες τῶν κεφαλαιούχων, αἱ ἰδίᾳ μετὰ Δούμα καὶ Σκουλούδη συμπράττουσαι, διότι μόνον τότε οἱ ξένοι κεφαλαιούχοι θὰ παράσχωσι τὰ κεφάλαιά των εἰς τὴν ἐπιχείρησιν, ὅταν ἴδωσιν ἀμφοτέρους συμπράττοντας καὶ ἠνωμένους ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἐπιχειρήσει.

Ὅτως ἐν περιλήψει ἔχει ἡ ἐντεῦθεν εἰς τὸν «Αἰῶνα» σταλεῖσα ἀνταπόκρισις, ἣτις ἔδωκεν ἡμῖν ἀφορμὴν νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς νέαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησιν, καθόσον ἐξ ὅλων ὅσα ὁ γράφων ἐκτίθησιν, μόνον εἰς ἐν ὀρθολογεῖ, εἰς τὸ ἀφορῶν τὴν ὁμόνοιαν καὶ σύμπραξιν παντὸς Ἑλλήνος πρὸς εὐδωσιν τῆς ἐπιχειρήσεως, ὑπὲρ ἧς καὶ μόνως ἐνδιαφερόμενοι, ποῦ μὲν ἀφελῶς ποῦ δὲ καὶ πικρῶς ἠλέγξαμεν τοὺς διανοηθέντας πάσῃ μηχανῇ, ἐκ προφανῶν βεβαίως προσωπικῶν καὶ ἰδιωτικῶν συμφερόντων, νὰ παρεμβάλλωσιν ὅσα ἠδύναντο προσκόμματα εἰς τὴν Σκουλούδειον ἐπιχείρησιν.

Ἄνομολογοῦμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι εὐγενῆ καὶ φιλοπατρίδα αἰσθήματα ἐνέπνευσαν εἰς τὸν κ. Σκουλούδην τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς Σύρον καὶ προτείνῃ τῇ παρ' ἡμῖν Ἑλληνικῇ ἀτμοπλοικῇ ἐταιρίᾳ ὅσα ἐπρότεινε, καὶ ἅτινα αὕτη μετὰ ὄριμον σκέψιν ἀπεδέχθη. Δὲν ἐπίσθημεν ὁμῶς ὅτι καὶ ὁ κ. Δούμας εὐγενῶν καὶ φιλοπατρίδων αἰσθημάτων ἐμφορούμενος, ἦλθε μετὰ τὸν κ. Σκουλούδην καὶ ἀντεπρότεινεν ἄλλα, πολὺ μὲν τὸ ἐπαγωγὸν ἔχοντα διὰ τοὺς μετόχους καὶ τὴν διοίκησιν, προφανῆ δὲ τὴν ζημίαν διὰ τοὺς ὀπισθέν του κεφαλαιούχους. Ἄλλως δὲ ὁ μὲν τρόπος δι' οὗ ἦλθεν ὁ Σκουλούδης ἦν τρόπος ἐμφανῆς καὶ ἀπροκάλυπτος, καὶ συνεπῶς ἀξιεπαίνως, ὁ δὲ τρόπος δι' οὗ τὸ πρῶτον ἦλθε καὶ εἰργάσθη ὁ κ. Δούμας καὶ μεθ' οὗ ἀνεχώρησεν, ἦν τρόπος Ἰησοῦτικὸς καὶ μυστηριώδης, πολὺ ἐνέχων τὸ ὑποπτον καὶ τὸ δολερὸν. Δὲν ἠθέλομεν δὲ ἀρνηθῆ αὐτῷ φιλοπατρίδα αἰσθήματα, ἐὰν τὸν ἐβλέπομεν τείνοντα τὴν δολιχίαν τῷ κ. Σκουλούδῃ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, συμμεριζόμενον.

τὰς ἰδέας του, συμφωνοῦντα τὰς προτάσεις αὐτοῦ καὶ συμφωνοῦντα τὰ κεφάλαια καὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ μετὰ τούτου. Ἄλλ' ὁ κ. Δούμας οὐ μόνον τοιοῦτόν τι δὲν ἐπραξεν, οὐ μόνον πᾶσαν πίστιν κυβερνητικὴν μετέπηλε πρὸς τὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρείας, ὅπως πείσῃ αὐτὰ νὰ ἀποκλείσωσι τὸν κ. Σκουλούδη καὶ προστιμήσωσιν αὐτὸν ἀντ' ἐκείνου, ἀλλ' ἔλιγγισας πρὸ τῆς ποινικῆς ῥήτρας, καὶ κατανοήσας ὅτι πρὸς νουεχρεῖς ἄνδρας συμβάλλεται, ἐν ᾧ ἐξ ἑνὸς ἐξήτησε καὶ ἔλαβε δεκαπενθήμερον προθεσίαν ὅπως καταθέσῃ τὴν ποινικὴν ῥήτραν καὶ ὑπογράψῃ τὰς προτάσεις του, ἀφ' ἑτέρου ἐτηλεγράφη πρὸς τὴν Γαλλο-Αἰγυπτιακὴν τράπεζαν τῶν Παρισίων ὅτι ἔλαβε τὴν σύμβασιν εἰς χεῖράς του, καὶ ὅτι ἐξ ὑπερβολικῆς γενναϊοδωρίας πρὸς τὸν κ. Σκουλούδη, τῷ προτείνει συμμετοχὴν πέντε ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἄν τοῦτο λέγεται εὐλικρίνεια, ἂν ἡ συμπεριφορὰ αὕτη τοῦ κ. Δούμα λέγεται φιλοπατρίας αἰσθημα, τότε ἀνάγκη ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν μεγάλων ἐθνικῶν πράξεων νὰ ἀντικατασταθῶσι δι' ἄλλων λέξεων, διότι τὴν θέσιν καὶ τὴν σημασίαν αὐτῶν κατέλαβον ὁ φθόρος, ἡ δουλεία καὶ ἡ ἀπάτη.

Τοὺς φαντασιώδεις μύθους ἄρα δὲν ἐπενόησαν οἱ εὐλικρινῶς πρῶτα μὲν τὸ συμφέρον τοῦ τόπου των, εἶτα δὲ τὸ συμφέρον ὅλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ εὐχόμενοι καὶ ἐπιθυμοῦντες Ἑρμοπολίται, ἀλλὰ τοὺς ἐπενόησαν καὶ τοὺς ἐπινοοῦσιν, οἱ Ἡρόστρατοι τῆς Σύρου, οἱ ὄνειροπολοῦντες διευθύνσεις καὶ ὑποδιευθύνσεις, οἱ τοὺς γαλακτώδεις μαστοὺς τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρείας ἀμυοσι ἐπὶ 24 ἔτη ἐκμυζῶντες, καὶ οἱ ὡς νήπια κλαυθμηρίζοντες ἐπὶ μόνῃ τῇ ἰδέᾳ τῆς ἀποσπάσεως τῆς γαλακτοφόρου θηλῆς ἀπὸ τοῦ παμφάγου στόματός των. Αὐτοὶ οὗτοι εἶνε, οἱ νῦν μὲν διαδιδόντες ὅτι οὐδὲν καὶ ὁ Σκουλούδης ἐπραξεν, νῦν δὲ ὅτι ἐπραξε μὲν τὸ πᾶν, ἀλλὰ τὰ ἀτμόπλοια θὰ φέρωσιν Γαλλικὴν καὶ οὐχὶ Ἑλληνικὴν σημαίαν. Αὐτοὶ οὗτοι εἶνε οἱ τὰς veras historias τῷ «Αἰῶνι» ἀντεπιστέλλοντες. Αὐτοὶ οὗτοι εἶνε, οἱ τὰ κέρδη τῶν ἀτμοπλοίων μηδαμινὰ καὶ ἀβέβαια θεωροῦντες, διότι ἐκ τῶν οἰκειῶν κρίνοντες τὰ ἀλλότρια, φρονοῦσιν ὅτι δὲν παράγουσι κέρδη τὰ ἀτμόπλοια· καὶ δὲν παράγουσι τῷ ὄντι, ὅταν διοικῶνται ὅπως αὐτοὶ τὰ διώκησαν καὶ νὰ τὰ διοικῶσιν ἐπιθυμοῦσιν. Αὐτοὶ οὗτοι εἶνε οἱ πρὸ τῆς φοβερᾶς τῶν πραγμάτων ἀληθείας τὰ ὄμματα καμμύοντες, καὶ οἱ πειρώμενοι νὰ πείσωσι τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὁμογενεῖς καὶ ξένους διὰ τοῦ «Αἰῶνος» οὐχὶ δὲ καὶ τοὺς Ἑρμοπολίτας, ὅτι οἱ ἐν Ἑβρώπῃ κεφαλαιοῦχοι ἀρνοῦνται τὰ κεφάλαιά των εἰς τε τὸν κ. Σκουλούδη καὶ τὸν κ. Δούμαν, διότι διαστάζουσι νὰ γείνωσιν ἐπίκουροι ἐπιχειρήσεως πολλοῦς μὲν ἐχρήσεως κινδύνους, ὅλγη δὲ καὶ ἀβέβαια κέρδη, ἐνῶ τοῦτο ὡς πρὸς μὲν τὸν κ. Δούμαν ἀληθέστατον εἶνε, ὡς πρὸς δὲ τὸν κ. Σκουλούδη οὐχί. Διότι οὗτος, μὴ εἰδὼς νὰ τηλεγραφή veras historias, ἀλλὰ τετελεσμένα γεγονότα, καὶ 40,000,000 φράγκων κεφάλαια ἐτηλεγράφησεν ὅτι ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του διὰ τὴν πανελληνίαν ἐπιχείρησιν, καὶ ὅτι τὰς προτάσεις τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρείας, τὰς ἐπιδοθείσας αὐτῷ παρὰ τοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐν αἷς ὀριστικῶς ἀναγράφεται ὅτι τὰ ἀτμόπλοια θὰ ἦνε καθαρῶς ΕΛΛΗΝΙΚΑ καὶ μὲ ΕΛΛΗΝΙΚΩΤΑΤΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ, ὅλοσχερῶς ἀπεδέχθησαν οἱ συνεταιρισθέντες αὐτῷ. Βίς ἐν μόνον λάθος περιέπεσεν ὁ κ. Σκουλούδης, εἰς τὸ ὅτι δὲν ἀφῆκε τὴν ποίησιν τῶν Παρισίων ἀμέσως, ἵνα ἔλθῃ ἐνταῦθα, εἰς

τὴν μεγαλοπόλιν ταύτην, νὰ ἀνέρχηται καὶ κατέρχηται τὴν φθισῶσαν ἐκ τῆς ἀπραξίας ὁδὸν ἀγορᾶς, ἐπιδεικνύων ἑαυτὸν τοῖς Ἑρμοπολίταις καὶ ἀναπνέων τὸν πνιγρὸν τῆς ἀσφυξίας ἀέρα, οὐχὶ τὸν ἀτμοσφαιρικόν, ἀλλὰ τὸν ἀπὸ τῆς ἀργίας, τῆς πενίας καὶ τῶν ἄλλων τοῦ τόπου συμφορῶν ἀποπνέοντα. Ἄλλως δὲ, πρὸς πῖνὰ σπεύσῃ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ ἐκεῖ ἀσχολεῖται εἰς ἔργα, ὧν τὰ ἀποτελέσματα οὐδὲ καθ' ὕπνου εἶδον οἱ ἐκ Σύρου ἀνταποκριταὶ τοῦ «Αἰῶνος»; Καὶ ὡς πρὸς τὸ συμπέρασμα δὲ τοῦ ἐκ Σύρου ἐπιστέλλοντος, τὸ τῆς ὁμονομίας καὶ τῆς κοινοπραγίας, τίς ὁ περὶ τούτου ἀντιλέγων; Ἄλλ' ὅταν οἱ τὴν ὁμόνοιαν ἐπιζητοῦντες, ἐπιζητοῦσιν αὐτὴν μετὰ τὴν φανεράν ἀντίδρασιν ἣν ἀπετόλμησαν κατὰ τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ κ. Σκουλούδη, καὶ διὰ τρόπον Ἰησοῦτικόν, οἷος ὁ ἐνδεδειγμένος ἐν τῇ πρὸς τὸν «Αἰῶνα» ἀνταποκρίσει, ὅταν τὴν ὁμόνοιαν ἐπιζητοῦσι διὰ τῶν τῶς μεμνηγανημένων αὐτοῖς, ἦτοι δι' ὕβρεων καὶ φρενητιῶδων δημοσιεύσεων, ἐρωτῶμεν ἐὰν τάχα αὕτη μὴ ἐπιτευχθῆ, ποιοὶ καὶ πόσοι εἶνε αὐτοὶ οἱ ἀπειλοῦντες καταστροφὴν τῆς ἐπιχειρήσεως ἐνεκα τῆς διαστάσεώς των; Θέλετε νὰ σᾶς ἀριθμῶμεν; Βίθε ὅλοι μὲ τὸ περίπυστον δημοσιογραφικόν σας ὄργανον HENTE. Καὶ λοιπὸν ἀφοῦ θέλετε ὁμόνοιαν, καὶ ἀφοῦ θέλετε νὰ ἀποσύρῃτε ἐκ τοῦ βραβύθρου τὸν ἄκακον ἀτιπρόσωπόν μας κ. Δούμαν, ἂν διὰ τῆς ἀπερισκεψίας σας ἐχανδακώσατε, φρονεῖτε ὅτι τοῦτο θὰ κατορθωθῆ διὰ τῶν ἀνωμόμων παραρτημάτων σας, διὰ τῶν ἀνωμόμων διατριβῶν σας ἐν τῷ «Αἰῶνι», διὰ τῶν ἐρεσχειῶν τῶν τεχνοδρακῶν τοῦ Καράνι, διὰ τῶν ὕβρεων τῶν κοινωνικῶν ἐκβρασιμάτων; οὐδέποτε, ἐπαναλαμβάνομεν, οὐδέποτε θὰ κατορθωθῆ ἡ ποθητὴ ἡμῖν ὁμόνοια, ἀφοῦ δηλητηρίαζετε τὴν κοινὴν γνώμην καθ' ἡμέραν μὲ ψευδῆ δημοσιεύματα. Ἡ δὲ ἐπιχείρησις τῆς Πανελληνίου ἐταιρείας, εἶναι καθ' ἡμᾶς γεγονός τετελεσμένον καὶ ἐκόντων καὶ ἀκόντων ἡμῶν. Νοεῖται δὲ ὅτι ἐὰν παύσητε κεντοῦντες καὶ ἐὰν συμφρονήσητε μετὰ πάσης τῆς Ἑρμοπόλεως, ἢ Ἑρμοπούπολις, γενναία οὔσα, θὰ συγχωρήσῃ ἡμῖν τὴν ἀνόητον ἀντίδρασιν, καὶ θὰ παρακαλέσῃ τὸν κ. Σκουλούδη νὰ συμπαραλάβῃ κοινῶν τῆς ἐπιχειρήσεώς του τὸν κ. Δούμαν, ἀμνηστειὰν παρέχουσα αὐτῷ διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ πάνυ ἐκτρόπως γενόμενα. Τοῦτο δὲ θὰ γείνη τότε, ὅταν εὐλικρινῶς ἀναφωνήσητε τὸ κίσκερτέ μου λογισμὲ, καὶ πῶς δὲν σ' εἶχα πρῶτα».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Βεβαίονται δυστυχῶς ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τινὰς μὲν τῶν ἐπιστράτων ἀποσπᾷ ἐκ τῶν οἰκειῶν ταγματίων καὶ προσκολλᾷ αὐτοὺς εἰς τὰ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ στρατιωτικὰ γραφεῖα, λόγῳ δὴθεν ὑπηρεσίας, εἰς ἄλλους δὲ ἀρνεῖται τοιαύτην εὐνοίαν καὶ γίνεται οὕτω πρόξενος ὄχι μόνον σκανδαλοῦ ἀλλὰ καὶ ζημίας ἐν τῷ στρατῷ, οὐχὶ σμικρᾶς. Ἡ καθολικὴ ἐπιστράτευσις ἔχει ὡς ὄρον οὐ μόνον τὴν βεβαίωσιν τῆς ἰσότητος ἐνώπιον τοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν τοῦ στρατοῦ περὶ τὴν πειθαρχίαν καὶ συμπεριφορὰν. Ἄγνοεῖ ἄρᾳ γε τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι οἱ εὐπαιδευτοὶ τῶν ἐπιστράτων, στρατωνιζόμενοι μετὰ τῶν ἥττων ἀνεπιτυχμένων καὶ τῶν ἀγράμματων, καὶ ἀναστρεφόμενοι ἀναμῆξ μετ' αὐτῶν, χρησιμεύουσιν ὡς ὑπογράμμοι ἐν παντὶ τῶν τελευταίων; Ὅταν λοιπὸν τῇ συστάσει πᾶν ἰσχυρότων, ἀποσπῶνται οἱ εὐμορφούντες τινος μορφώσεως, μέναι δὲ οἱ ἀγράμματοι ἐν τῷ στρατῷ, πλὴν τοῦ σκαν-

δαίλου τῆς προσγινομένης ἀδικίας πρὸς ἄλλους, ἕνεκα τοιαύτης διακρίσεως, ὁ στρατός ἀποστερεῖται τῶν ὀδηγῶν, ὧν ἡ παρουσία δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς χαλινός ἐν τῇ παρεκτροπῇ καὶ διδασκαλός ἐν τῇ μορτώσει του. Τὸ ὑπουργεῖον, ἂν σκεφθῇ ὠριμώτερον καὶ ἂν μὴ μεροληπτῇ, δὲν θέλει διατάσῃ ν' ἀποπέμψῃ ὅσον τάχιστα εἰς τὰ οἰκεία τὰγματα πάντας, ὅσους ἐξαιρετικὴ εὐνοία ἀπέσπασε, καὶ λόγω δῆθεν ὑπερσίας προσεκλόνησεν εἰς τὰ τῆς πρωτευούσης γραφεῖα, ὅπως κατατρίβωνται μᾶλλον εἰς τὰ βεατρικά ἢ εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιστρατεύσεως. Εἰς τὸ θέμα τοῦτο θέλομεν ἐπανέλθει, καὶ ἴσως τραχύτερον, ἂν μὴ ἴδωμεν ἐκλείπουσαν πάραυτα πᾶσαν ἐξάφαισιν. (Αἰών).

Σ. Σ. Π. Τὰς παρατηρήσεις τῆς συναδέλφου συμμεριζόμεθα, διότι καὶ ἐν τῷ παρ' ἡμῖν στρατολογικῷ γραφεῖῳ παραπλήσια πῖνα συμβαίνουσιν, ἐνῶ γονεῖς καὶ οὐζύγοι πρὸ ἔτους οὐδὲ ἡμέραν μίαν εἶδον τὰ τέκνα ἢ τοῦ οὐζύγου των ἐπ' ἀδεία τὰς ἐστίας των ἐπισκεψάμενους.

— Παρὰ πολλῶν δικαιοῦχων Μαρσιανῶν παρεκλήθημεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸν ταμίαν Σύρου κ. Χαράλαμπον Λάμπρου διὰ τὴν καλὴν καὶ εὐγενῆ συμπεριφορὰν ἣν δεῖκνυε ἀδιακρίτως πρὸς ἅπαντας τοὺς προσερχομένους εἰς τὸ ταμεῖον Σύρου. Ἐντεῦθεν λαμβάνοντες ἀφορμὴν νορίζομεν ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἐγεῖρωμεν φωνὴν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τούτου ὑπαλλήλου, οὗτινος ὁ ζῆλος περὶ τὴν εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του καὶ τὴν τακτοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας εἶναι ἀξιώπαινος, οἱ δὲ καταβαλλόμενοι κόποι πρὸς ἐνέργειαν τῶν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ταμείου μέγιστοι. Ἡ τοιαύτη ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος τιμᾷ μεγάλως τὰς δημοσίας ὑπαλλήλους, ὡς καὶ τὰς Κυβερνήσεις αἰτινες διορίζουσι τούτους, καθιστᾷ δὲ εὐτυχῆ καὶ τὸν λαόν, ὅστις ἀποκτᾷ τοιαύτους ὑπαλλήλους, διὸ συγχαίρομεν αὐτόν.

— Ἐκ τῆς Τετάρτης, «Κλειῶς» ἐρανίζόμεθα τὰ ἑξῆς :

α' Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτῆς τῆς Αὐστρίας βαρὼν Κάλις ἔδωκε τῇ Πύλῃ νέας διασαφήσεις περὶ τῶν κινήσεων τοῦ ἐν Βοσνίᾳ αὐστρουγγρικοῦ στρατοῦ. Βγαρὰ κτήριον αὐτὰς ὡς κανονικώπαιτας, καθ' ὅσον οἱ τελειώσαντες τὴν ὑπηρεσίαν των ἐφεδροὶ ἐπανήρχοντο οἰκαδε, καὶ ἀνεπληροῦντο ὑπὸ ἄλλων. Ὁ βαρὼν Κάλις διεβεβαίωσε τὸν πρωθυπουργὸν ἐπισήμως, ὅτι ἡ Αὐστρία, ἐν γε τῷ παρόντι, οὐδαμῶς ἐπινοεῖ νὰ ποιήσῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματός της καὶ καταλάβῃ ὅλον τὸ βιλαέτιον Νοβιπαζάρ, διότι ἡ νῦν κατὰ-στασις τῶν πραγμάτων δὲν ἀπαιτεῖ τοιοῦτον διαῖτημα.

— Ἡ Ἀπό τιος χρόνου ἡ Τουρκία ἀπετάθη πρὸς τὰς δυνάμεις καὶ τὰς προσεκάλεσε νὰ καταργήσωσι τὰ ἐν τῷ τουρκικῷ κράτει ὑπάρχοντα ξένα ταχυδρομεῖα, ὡς ἐπιβλαβῆ εἰς τὸ ὕλικόν συμφέρον, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν της. Ἡ αὐτοκρατορικὴ ἐν Βερολίνῳ κυβέρνησις (κατὰ τὰς αὐτῆς ἐφημερίδας) θὰ ἀπαντήσῃ ἀρνητικῶς διὰ τὸν λόγον, ὅτι τὰ τουρκικὰ ταχυδρομεῖα οὐδεμίαν παρέχουσιν ἐγγύτησιν περὶ ἀσφαλείας καὶ ἀκριβοῦς διαβιβάσεως τῶν ἀποστολῶν. Ἐπειδὴ οἱ ὑπαλλήλοι τῶν ὀθωμανικῶν ταχυδρομείων σπανίως ἐπίστανται γλωσσᾷ τινι εὐρωπαϊκῇ, εἶναι δὲ καὶ ἀμαθεῖς τῆς γεωγραφίας, πολλάκις δὲν γίνονται δεκταὶ ἐπιστολαί, στελλόμεναι ἐκ τῆς Τουρκίας εἰς ξένας χώρας. Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τοῦ Βερολίνου καὶ αἱ ἄλλαι εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις θὰ δώσωσι διὰ τοῦς αὐτοῦς λόγους ἀρνητικὴν ἀπάντησιν.

— Ἡ Ὁ διαβήτης μνηστῆρ τοῦ ἰσπανικοῦ θρόνου Δὸν Κάρολος ἐφωράθη βῆθαι κατὰ τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἰσπανικῆς κυβερνήσεως, τούτου δ' ἕνεκα ἐξωρίσθη ἐκ Παρισίων. Λαβὼν τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀστυνομίας, διεμαρτυρήθη κατ' αὐτῆς ὡς ἀνυπαίτετος. «Θέλετε, ἠρώτησεν ὁ χω-

ροφύλαξ, νὰ ὑπογράψετε τὸ πρωτόκολλον;» — «Ναί, ἀπεκρίνατο, ἐὰν λάβῃς τὴν διαμαρτυρήσιν μου». Ἀκούσας δὲ παρ' ἐκείνου, ὅτι δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ δεχθῆ διαμαρτυρήσιν, ἠρώτησε νὰ ὑπογράψῃ τὸ πρωτόκολλον καὶ ἠρώτησε λακωνικῶς ἀπὸτε πρέπει νὰ ἀπέλθω;» — «Ἐντὸς 24 ὥρων, ἐκτὸς ἐὰν αἰτήσητε παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ παράτασιν διατριβῆς;» — Ὁ Δὸν Κάρολος εἶπε· «Δὲν αἰτῶ χάριτας παρὰ τοῦ Κωνσταντῶν, ἀλλ' ὑποχωρῶ εἰς κτηνώδη βίαν».

— Ὁ πρῶτος ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτῆς τῆς Ἀγγλίας, Γόσεν, ἠγόρευσε τῇ 8/20 διὰ μακρῶν εἰς ἐπίκουρον τῶν ἐκλογῶν του ἐν Ῥίπῳ. Ὁ λόγος τοῦ διαπρεπούς βουλευτοῦ περιεστράφη εἰς τὰς διαπραγματεύσεις, αἰτινες ἀπέληξαν εἰς τὴν λύσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος καὶ καθ' ἃς ὁ κ. Γόσεν παρέστησε πρόσωπον πρωταγωνιστοῦ. Ὁ λόγος τοῦ πρῶτου πρεσβευτοῦ ἔχει κατ' οὐσίαν ὧδε. «Κατὰ τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιπόνους διαπραγματεύσεις, ἐπεκράτησε παρὰ τοῖς πρέσβεσι πληρεστάτη ἀρμονία. Ἀπασαὶ αἱ δυνάμεις ἤθελον τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Ἀνατολῇ, πρῶτιστὰ δὲ καὶ μάλιστα ἡ Ῥωσσία, ἥτις καὶ προσηνέχθη μετὰ τιμότητος. Ἡ λύσις τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος ἀπετελέσθη διὰ τῆς πληρεστάτης συμφωνίας τῶν ἐξ δυνάμεων μία καὶ μόνη ἀπερίσκητος λέξις τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, μία καὶ μόνη ἀπερίσκητος ἐνθάρρυνσις ἐτέρας τινὸς δυνάμεως πρὸς τὴν Τουρκίαν, θὰ ἤρκει νὰ ματαιώσῃ τὰ πάντα· εἰ καὶ τινες τῶν δυνάμεων δὲν ἦσαν ἀμέτοχοι μακριαβελικῶν βουλευμάτων, βέβαιον εἶναι ὅτι ἐν τῷ ἑλληνικῷ ζητήματι καὶ αἱ ἐξ δυνάμεως ἐπολιτεύθησαν εἰλικρινῶς. Ἄξια ἰδιαίτερου ἐπαίνου εἶναι ἡ Αὐστρία, ἥτις ἐμόχθησε πλεονπάσης ἄλλης δυνάμεως καὶ δὴ καὶ ἐναγωνίως πρὸς ἀποσβέθισιν τοῦ πολέμου ἐν τῇ Ἰλλυρικῇ Χερσονήσῳ· οὐδεμία ἄλλη δύναμις ἐκώλυσε ἐντονώτερον τῆς Αὐστρίας τὰς ἐνδε-

χόμενας περαιτέρω περιπλοκάς καὶ τὸν περαιτέρω διαμελισμὸν τῆς Τουρκίας. Ἐὰν ἡ Αὐστρία ἔχει πραγματικῶς φιλοκτιμόνας σκοποῦς καὶ μελετᾷ νὰ προχωρήσῃ εἰς Θεσσαλονίκην, περὶ τούτου οὐδεμία ὑπάρχει ἀξιοπίστος ἀπόδειξις. Τὰ λεγόμενα περὶ μυστικῶν πρακτόρων τῆς Αὐστρίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ φαίνονται μοι ἀξιοπίστα. Τὸ κατ' ἐμὲ, δεόν νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ συμπεριφορὰ τῆς Αὐστρίας κατὰ τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει διαπραγματεύσεις ὑπῆρξε καὶ τιμία καὶ εἰλικρινής. Ὁ Γόσεν ἐξῆρξεν ὡσαύτως τὴν σύμπραξιν Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας καὶ τὰς μετὰ τοῦ κ. Τισῶ φιλικὰς σχέσεις του, εἰ καὶ τὸ ἐπεισόδιον τῆς Τύνιδος εἶχεν ἐμποιήσῃ αὐτῷ κακὴν αἰσθησιν. Ἐπὶ τέλους εἶπεν ὁ Γόσεν ὅτι τανῦν ἡ ἐπιρροή τῆς Ἀγγλίας εἶναι ἐπικρατοῦσα ἐν Κωνσταντινουπόλει.

— Ἡ Ἐν τῷ ἀγγλικῷ κοινοβουλίῳ διενεμήθη νέα ἀκουσθὴ Βίβλος ἐπὶ τῆς Τύνιδος ἀπὸ τῆς 21 Μαΐου μέχρι τῆς 4 ἰουλίου. Ὁ λόρδος Γράμβιλ μετὰ πολλῆς ἀβρότητας καὶ ἰσῆς παρρησίας ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ Σαιντιλαίρ εἰς τοὺς κινδύνους, τοὺς ἐνδεχομένους νὰ προκύψωσι, ἐὰν οἱ Γάλλοι ὑπερβῶσι τὰ νῦν ὁρᾷ των καὶ ἐπιχειρήσωσι κατὰ τῆς Τριπόλεως βῆσαι κατὰ τῆς Τύνιδος. Ἰδίως δὲ ἀποδοκιμάζει τὴν διαγωγὴν τῶν ἐν Τριπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ προξένων, προσκαλεσάντων τοὺς αὐτοῖς παρεπιδημοῦντας Τυνησαίους νὰ προσέλθωσι καὶ καταγραφῶσιν εἰς τοὺς καταλόγους τῶν προξενείων των. «Νομίζομεν, ἐπιλέγει ὁ τὴν ἀλληλογραφίαν σχολιάζων ἄκρονος, ὅτι οἱ Γάλλοι θὰ σταθῶσιν ὅπου τώρα εἶναι. Ἐναντίον τῆς Γαλλίας ἐπανέστησαν 3,000,000 Ἀλγερίνων καὶ 2,000,000 Τυνησαίων Ἀράβων· ἡ Ἰταλία μνησικακεῖ, μόνος δὲ ὁ Βίσμαρκ τριβεῖ τὰς χεῖρας ὑπὸ χαρᾶς. Ἡμεῖς αὐτοὶ περὶ πλείστου ποιούμεθα τὴν γαλλικὴν συμμαχίαν ὡς ὄργανον τῆς εὐμερείας ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς καθόλου εἰρήνης. Βυχόμεθα νὰ διατηρηθῇ

ἐκατέρωθεν εὐλικρινῶς· δὲν θὰ διατηρηθῆ ὁμῶς δι' ἐπιθέσεων, προσβαλλουσῶν τὰ τοῦ ἑτέρου συμφέροντα».

— Ἡ Βερολίνοι ἐπιστέλλουσι τῇ 6/18 εἰς τὴν αἰσθημαίαν: «Πολλαχόθεν ὑποκινεῖται πάλιν τῆ ἀνατολικῆν ζήτημα. Ἡ Ἰταλία, ἐνεργουσα καὶ ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας ἢ Ῥωσσίας, προσεκάλεσε τὴν Αὐστρίαν νὰ στερῆ οὐμβασιν περὶ ἀμοιβαίας διατηρήσεως τῆς οὐδετερότητος ἐν τῇ ἰλλυρικῇ χερσονήσῳ κατὰ τοῦ προσεχέως ἐνιαυτούς. Ὁ βαρὼν Χάυμπερλε ἐφάνη πρόθυμος νὰ σκεφθῆ ἐφ' οἷα δὴποτε γεννησομένης λεπτομεροῦς προτάσεως. Αἱ Ῥωστικαὶ τούναντιον ἐφημερίδες παραινοῦσι τὴν Εὐρώπην νὰ φυλάττηται τὴν μεγαλεπίβολον πολιτικὴν, ἣν θὰ ἐγκαινίσῃ ὁ νέος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός Χάτσεφελδ.

ΚΛΗΣΙΣ

Ἐνώπιον τοῦ Βίρηνοδικείου Ἐρμουπόλεως.

Ἄριστείδου Ἰσχυρῆ, κατοίκου Ἐρμουπόλεως, ὡς πράκτορος τῆς ἐν Πειραιεὶ ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας ὁ «Πειραιεύς»,
κατὰ

Δημητρίου Σκαρλέτη, κατοίκου Ἐρμουπόλεως,
ἡδὴ ἀγνώστου διαμονῆς.

Ὁ ἀντίδικος ἠσφάλισεν εἰς τὸ ἐνταῦθα πρακτορεῖόν μου διὰ τοῦ Γεωργίου Κ. Ποδάρα δραχ. 2,000 ἐπὶ ἓν ἔτος ἐπὶ μέρους ἀξίας τοῦ σκάφους καὶ τῶν ἀποσκευῶν, τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησίν του πλοίου του, Ἑλληνικοῦ βρικίου «Ἐυτυχία», χωρητικότητος τόνων 152, ἀντὶ ἀσφαλιστρῶν ἐκ δραχ. 122.50, ὑποσχεθεὶς τὴν πληρωμὴν ἐντὸς ἐνός ἔτους καὶ ἐν περιπτώσει ὑπερμερείας τόκον πρὸς 12 0/0 ἐτησίως.

Ἐπειδὴ ὁ ἀντίδικος ἐκτός τοῦ κεφαλαίου μοὶ ὀφείλει καὶ δραχ. 67.50 διὰ τόκους ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου 1877 μέχρι 2 Αὐγούστου 1881, ἐν συνόλῳ δραχ. 190, ἃς δυστροπεῖ νὰ πληρώσῃ.

Διὰ ταῦτα:

Καλῶν αὐτὸν ἐμπροθέσω ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω Δικαστηρίου, ἐξαιτούμαι ὅπως ταύτης μου δεκτῆς γενομένης, ὑποχρεωθῆ διὰ προσωπικῆς κρατήσεώς του νὰ μοὶ πληρώσῃ δραχ. 190 ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ σήμερον ἕως ἐξοφλήσεως, τὰ δικαστικά ἐξόδα καὶ τέλη.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπίδοτω ἀντίγραφον τῆς παρούσης εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελεῖα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὸν εἰς ἀγνώστον διαμονὴν ἀντίδικόν μου. Ὅμοιον δὲ δημοσιευθῆτω διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ἢ «Πανόπη».

Σύρος, 17 Ἰουλίου 1881.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος
Κ. ΒΕΣΣΑΙΝ.

ΚΛΗΣΙΣ

Ἐνώπιον τοῦ Βίρηνοδικείου Ἐρμουπόλεως.

Ἄριστείδου Ἰσχυρῆ, κατοίκου Ἐρμουπόλεως, ὡς πράκτορος τῆς ἐν Πειραιεὶ ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας ὁ «Πειραιεύς»,
κατὰ Ἄριστ. Καψοκόλου, κατοίκου πρώην Ἐρμουπόλεως,
νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς.

Ὁ ἀντίδικος ἠσφάλισεν εἰς τὸ ἐνταῦθα πρακτορεῖόν μου διὰ τοῦ Νικολάου Γ. Παπῆ δραχ. 1000 ἐπὶ ἓν ἔτος ἐπὶ μέρους ἀξίας τοῦ σκάφους καὶ τῶν ἀποσκευῶν τοῦ ὑπὸ Ῥωσικὴν σημαίαν πλοίου του βρικίου «Νικόλαος» χωρητικότητος τόνων 192 καὶ διοικουμένου ὑπ' αὐτοῦ, ἀντὶ ἀσφαλιστρῶν ἐκ δραχ. 46.50, ὑποσχεθεὶς τὴν πληρωμὴν εἰς διορίαν ἔτους καὶ ἐν ὑπερμερείᾳ τόκον πρὸς 12 0/0 ἐτησίως.

Ἐπειδὴ ὁ ἀντίδικος πλὴν τοῦ κεφαλαίου μοὶ ὀφείλει καὶ δραχ. 26.05 διὰ τόκους ἀπὸ 21 Ὁβρίου 1876 μέχρι 21

Ἰουλίου 1881, ἐν συνόλῳ δραχ. 72.55, ἃς δυστροπεῖ νὰ πληρώσῃ.

Διὰ ταῦτα:

Καλῶν αὐτὸν ἐμπροθέσω ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω Δικαστηρίου, ἐξαιτούμαι ὅπως ταύτης μου δεκτῆς γενομένης, ὑποχρεωθῆ διὰ προσωπικῆς κρατήσεώς του νὰ μοὶ πληρώσῃ δραχ. 72.55 ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ σήμερον ἕως ἐξοφλήσεως, τὰ δικαστικά ἐξόδα καὶ τέλη.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπίδοτω ἀντίγραφον τῆ κ. Εἰσαγγελεῖ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὸν εἰς ἀγνώστον διαμονὴν ἀντίδικόν μου, ὅμοιον δὲ δημοσιευθῆτω διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ἢ «Πανόπη».

Σύρος, 17 Ἰουλίου 1881.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος
Κ. ΒΕΣΣΑΙΝ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τῆς προσφιλεστάτης ἡμῶν συζύγου καὶ μητρὸς

ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ Θ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗ

τελοῦμεν μνημόσυνον ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, 19 Ἰουλίου, ὥραν 7 1/2 π. μ.

Παρακαλοῦμεν τοὺς φίλους καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην τῆς μακαρίτιδος νὰ συνενώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτῆς πρὸς τὸν ὕψιστον δεήσεις των.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῇ 16 Ἰουλίου 1881.

Ὁ σύζυγος

ΘΕΜΙΣΤ. Γ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ.

Ἡ θυγάτηρ

ΣΜΑΡΑΓΔΑ Θ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗ.

(Ἡ παρούσα θεωρηθῆτω ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

TRANSATLANTIC FIRE INSURANCE COMPANY OF HAMBURG.

Κεφάλαιον 70,000,000 Μάρκων

τούτέστι

τριῶν καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλιν.
συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀντασφαλειῶν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εἰδοποιοῦμεν τοὺς Κυρίους κτηματίας καὶ ἐμπόρους τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι:

Ἀνετέθη εἰς ἡμᾶς τὸ πρακτορεῖον τῆς ἐν Ἀμβούργῳ τῆς Γερμανίας **ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΗΣ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ**, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1880 ἐδέχθημεν καὶ δεχόμεθα Ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκοδομῶν καὶ ἐμπορευμάτων μὲ τὰ συνήθη δικαιώματα τῶν λοιπῶν Πυρασφαλειῶν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἱκανοποιεῖ ἀκριβῶς καὶ πρόθυμος δι' ἡμῶν πᾶσαν κατ' αὐτῆς ἀπαίτησιν. — Ἡ Ἐταιρία αὕτη δέχεται τὴν διακανόνισιν τῶν διαφορῶν (ἐὰν ἐγερθῶσι τοιαῦτα μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων) διὰ διαιτητῶν ἐκλεχθησομένων παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται τὰ συμβόλαιά μας.

Περαιτέρω πληροφορίαι δίδονται ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ.

Οἱ Πράκτορες
C. KLÖBE & Co.